

som det gik til i den Tid, tog Hatten af, naar man var Borgermesterens Hus nær paa 10, 12 Skridt, saa lod jeg min sidde; det var derfor, at jeg fik en saadan Medfart af den Embedsmand, som jeg før talte om. Nu vil jeg spørge, hvorfor skulle Folk taale, at de paa en saadan Maade blive standsede paa Livets Bane, fordi man paa en saa uskyldig Maade skaffer sig en saadan Embedsmand til Uven. Nu have vi jo faaet Frihed her i Danmark, og jeg og Alle elske denne Frihed; skulle vi da ikke ogsaa bestræbe os for at skaffe denne Frihed saa stor en Udvikling som vi kunne? Og skulle vi ikke ogsaa virke hen til, at et saadant Lovarbejde kommer frem som det her foreligger?

Da ikke Flere ønskede at høre sig, gik man over til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Drejer til en ny § 1:

Den, der har indgivet Klage over Embedsmænd, offentlige Bestillingsmænd eller kommunale Autoriteter, skal, naar Klagen ikke tages til Følge, være berettiget til at blive bekendt med de forskjellige i Sagen afgivne Erklæringer og af disse at erholde Afskrift. Paa hvilken Maade dette kan skee, bestemmes af vedkommende Minister.

forkastedes med 32 Stemmer imod 7.

2) Forslag af Samme til en ny § 2:

Den, der har indgivet en Ansøgning, skal, naar denne ikke bevilges, ligeledes være berettiget til, paa den Maade, vedkommende Minister nærmere foreskriver, at blive bekendt med de over Sagen afgivne Erklæringer og af disse at erholde Afskrift; dog at denne Bestemmelse ikke finder Anvendelse paa Erklæringer over Ansøgninger om Embeder, Bestillinger, Benaadninger eller blotte personlige Begunstigelser. Til hvilken Klasse en Ansøgning henhører, bliver i Tvivls-tilfælde at afgjøre af vedkommende Minister.

forkastedes eenstemmigt med 39 Stemmer.

3) Derefter fattes under Afstemning, om Drejers Forslag skulle træde istedetfor Lovforslaget. Forslaget lyder saaledes:

§ 1.

Den, der har indgivet Klage over Embedsmænd, offentlige Bestillingsmænd eller kommunale Autoriteter, skal, naar Klagen ikke tages til Følge, være berettiget til at blive bekendt med de forskjellige i Sagen afgivne Erklæringer og af disse at erholde Afskrift. Paa hvilken Maade dette kan skee, bestemmes af vedkommende Minister.

§ 2.

Den, der har indgivet en Ansøgning, skal, naar denne ikke bevilges, ligeledes være berettiget til, paa den Maade, vedkommende Minister nærmere foreskriver, at blive bekendt med de over Sagen afgivne Erklæringer og af disse at erholde Afskrift; dog at denne Bestemmelse ikke finder Anvendelse paa Erklæringer over Ansøgninger om Embeder, Bestillinger, Benaadninger eller blotte personlige Begunstigelser. Til hvilken Klasse en Ansøgning henhører, bliver i Tvivls-tilfælde at afgjøre af vedkommende Minister. Dette besvaredes benægtende eenstemmigt med 37 Stemmer.

Derefter fattes Lovforslaget tilligemed det af Landstingsmanden for Færøerne (Dahlerup) stillede Endringsforslag under Forhandling.

Dahlerup: Naar jeg har stillet mit Endringsforslag til dette Lovforslags § 1, saa er det, som jeg alt har tilladt mig at bemærke, slet ikke, fordi jeg ønsker, at Lovforslaget, selv med denne Forandring, skal blive ophøiet til Lov, men fordi jeg ønsker, at hvis Loven skulle blive vedtagen, den saa dog maatte blive noget tydeligere og bestemttere affattet, end Lovforslaget nu er, thi efter min Overbeviisning er Lovforslaget saa uheldigt affattet, som det omtrent kan være. Det begynder med, at „den, der i en ham vedkommende Sag har indgivet Ansøgning o. s. v.“ Det er temmelig klart, at vil man have Loven ud, maae disse Ord forandres. Jeg kan jo godt indgive en Ansøg-